

SCI-CONF.COM.UA

DYNAMICS OF THE DEVELOPMENT OF WORLD SCIENCE

**ABSTRACTS OF XI INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
JULY 8-10, 2020**

**VANCOUVER
2020**

DYNAMICS OF THE DEVELOPMENT OF WORLD SCIENCE

Abstracts of XI International Scientific and Practical Conference

Vancouver, Canada

8-10 July 2020

Vancouver, Canada

2020

UDC 001.1

The 11th International scientific and practical conference “Dynamics of the development of world science” (July 8-10, 2020) Perfect Publishing, Vancouver, Canada. 2020. 496 p.

ISBN 978-1-4879-3791-1

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Dynamics of the development of world science. Abstracts of the 11th International scientific and practical conference. Perfect Publishing. Vancouver, Canada. 2020. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: vancouver@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua/>

©2020 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2020 Perfect Publishing ®

©2020 Authors of the articles

50.	Пашко А. О. К ПИТАННЮ МОДЕЛЮВАННЯ ПОКАЗНИКІВ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ.	359
51.	Писаренко В. М., Коваленко Н. П., Поспєлова Г. Д., Піщаленко М. А., Шерстюк О. Л. АГРОЕКОЛОГІЯ – ОСНОВА ЗЕМЛЕРОБСТВА.	365
52.	Пляка Л. В., Сабатовська-Фролкіна І. С. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО КЛІМАТУ В СТУДЕНТСЬКОМУ КОЛЕКТИВІ.	371
53.	Процак Т. В., Забродська О. С. ПРО АКТУАЛЬНІСТЬ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ.	380
54.	Попелюк В. НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОГО ЧИТАННЯ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ.	387
55.	Рахимова Н. К., Дусчанова Г. М., Абдуллаева А. Т. РАСПРОСТРАНЕНИЕ РЕДКОГО ЭНДЕМИЧНОГО ВИДА JUNO ORCHNIOIDES TRATT. В КУРАМИНСКОМ ХРЕБТЕ СЕВЕРОВОСТОЧНОГО СКЛОНА ЗАПАДНОГО ТЯНЬ-ШАНЯ (ТАШКЕНТСКАЯ ОБЛАСТЬ).	394
56.	Розлуцька Г. М., Гавей А. М. ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМЛИВОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У РУСЛІ ОСВІТНІХ ТРАНСФОРМАЦІЙ.	400
57.	Сенчук А. Я., Калюжна В. М., Коломейчук В. М., Бойко В. М. СТАН МІКРОБІОЦЕНОЗУ ПІХВИ У ХВОРИХ ІЗ РЕЦИДИВНИМИ ПЕРЕДПУХЛИННИМИ ЗАХВОРЮВАННЯМИ ШИЙКИ МАТКИ.	406
58.	Смойловська Г. П., Єренко О. К. ВИВЧЕННЯ ВМІСТУ ВІТАМІНУ К У ЛИСТІ BERBERIS THUNBERGII DC. У ВЕГЕТАЦІЙНИЙ ПЕРІОД.	413
59.	Стоцький А. О., Стоцький О. Г. МОРФОЛОГІЧНИЙ СКЛАД КРОВІ КОРІВ ХВОРИХ НА ГНІЙНО-НЕКРОТИЧНІ ПРОЦЕСИ ПАЛЬЦЯ.	422
60.	Танько Є. В., Вракіна В. В., Беркутова Т. І. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ В УНІВЕРСИТЕТАХ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ.	427
61.	Тищенко О. Д., Тищенко А. В., Лавриненко Ю. О., Марченко Т. Ю., Коновалова В. М. ВПЛИВ ІНОКУЛЯЦІЙНИХ ПРЕПАРАТІВ НА НАСІННЄВУ ПРОДУКТИВНІСТЬ, СИМБІОЗ ТА КОРЕНЕВУ СИСТЕМУ ЛЮЦЕРНИ В УМОВАХ ПІВДЕННОГО СТЕПУ УКРАЇНИ.	432

АГРОЕКОЛОГІЯ – ОСНОВА ЗЕМЛЕРОБСТВА

Писаренко Віктор Микитович

д.с.-г.н., професор

Коваленко Нінель Павлівна

Поспєлова Ганна Дмитрівна

Піщаленко Марина Анатоліївна

к.с.-г.н., доценти

Шерстюк Олена Леонідівна

асистент

Полтавська державна аграрна академія

м.Полтава, Україна

Анотація. Розглянуто особливості та принципи екологічно чистого виробництва рослинницької продукції. Проаналізовано досвід роботи ПП «Агроекологія» Полтавської області. Визначено основні принципи системи органічного землеробства в господарстві. З'ясовано вплив належного рівня екологічного виховання та екологічної культури населення в Україні на позитивні зрушення в екологічній сфері аграрного виробництва.

Ключові слова: агроекологія, органічне землеробство, сидерати, екологічно безпечна продукція.

Постановка проблеми. Останні 80 років сільське господарство багатьох країн використовувало земельні ресурси не зважаючи на наслідки для навколишнього середовища. Результатом стало виснаження ґрунту, отруєння водойм хімікатами, погіршення громадського здоров'я. Внаслідок різкого загострення проблем в аграрному виробництві, як самостійна наука, виникла агроекологія. Вона є новим підходом у сільському господарстві, оскільки поєднує в собі традиції та інноваційні технології. Завдяки агроекології на екологічній основі

проводиться розробка прогнозів розвитку сільського господарства, альтернативних моделей у землеробстві, рослинництві і тваринництві, пошук шляхів несуперечного синтезу господарювання та охорони природи. Саме агроекологія може стати наступним етапом розвитку сучасного сільського господарства.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Перші спроби системного узагальнення агрономічного досвіду і екологічної науки, що розвивалися цілком самостійно, зробили Д.Ацци [5] і В.Тишлер [11] у другій половині ХХ ст. Сучасний стан і перспективи розвитку органічної продукції в Україні знайшли своє відображення у наукових працях вчених: М.В. Зубця, В.Г. Андрійчука, І.І. Лукінова, О.В. Дяченко, Л.Л. Зіневича, П.Т. Саблука, В.В. Юрчишина та ін.

В Україні, в останні роки, сформувались колективи вчених-агроекологів, які проводять наукові дослідження екологічних явищ в аграрному секторі, готують підручники для пропаганди екологічних знань і навчання студентів. Серед них добре відомими є: полтавська школа агроекологів [2, 3, 7, 8], київсько-білоцерківсько-дніпропетровська [1, 9] та житомирська школи [2]. Головним лейтмотивом підручників є екологізація сільськогосподарського виробництва і, зокрема, землеробства, ведення господарства у співпраці з Природою.

Верховною Радою України 3 вересня 2013 року ухвалено Закон України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції». Цей Закон визначає правові та економічні основи виробництва та обігу органічної сільськогосподарської продукції та сировини, заходи контролю та нагляду за такою діяльністю і спрямований на забезпечення справедливої конкуренції та належного функціонування ринку органічної продукції та сировини, покращення основних показників стану здоров'я населення, збереження навколишнього природного середовища, раціонального використання ґрунтів, забезпечення раціонального використання та відтворення природних ресурсів, а також гарантування впевненості споживачів у продуктах та сировині, маркованих як органічні [10].

Україна стала 87-ю країною світу, яка має правове поле ведення органічного землеробства.

Результати дослідження. Вищим надбанням агроєкології у землеробстві є система органічного землеробства, основні принципи якої розроблені завдяки багаторічним зусиллям вчених і виробників. Однак, тільки в Україні на Полтавщині є господарство, де аграрній екології на практиці віддають понад 8000 га землі. Це ПП «Агроєкологія» Шишацького району, Полтавської області. Протягом майже сорока років у господарстві функціонує система органічного землеробства [4]. Впровадження цієї системи забезпечує збереження і навіть покращення родючості ґрунту, отримання екологічно безпечної продукції та сировини, розвиток сільських територій, екологічного виховання молоді (населення).

Система органічного землеробства в господарстві базується на чотирьох головних складових:

- науково-обґрунтованій структурі посівних площ з використанням багаторічних бобових трав (люцерна, еспарцет);
- мілкому обробітку ґрунту, який дає можливість зберігати природну структуру орного шару, не руйнуючи в ньому вертикальну орієнтацію пор аерації;
- внесенні науково-обґрунтованих норм органічних добрив;
- постійному рослинному покриттю ґрунту, в тому числі широкому розповсюдженні посівів сидеральних культур, зелена маса яких використовується як органічне добриво.

Такий комплекс заходів забезпечує у верхньому шарі ґрунту максимальну кількість органічної речовини, попереджає руйнування мікроканалів, створених кореневою системою рослин і ґрунтовою біотою, зберігає капілярність ґрунту, накопичує вологу, підвищує мікробіологічну активність ґрунту, зменшує ймовірність утворення кірки і появи ерозії.

Висока якість продукції за органічного землеробства забезпечується виключенням з технологій засобів хімізації землеробства. Оптимізація

живлення рослин і фітосанітарного стану забезпечується в ПП «Агроекологія» за рахунок внесення органічних добрив, вирощування сидеральних культур та структури посівних площ (у якій багаторічні й однорічні кормові культури займають 60-65 %), дотримання сівозміни. Саме такі умови сприяють стабілізації агробіоценозів.

Впровадження агроекологічного підходу до землеробства сприяє гармонійному розвитку господарства, в якому органічно поєднуються рослинницька і тваринницька галузі, збереженню навколишнього середовища, отриманню належної кількості екологічно безпечної продукції.

Єдиний шлях вирішення проблеми забезпечення населення екологічно безпечними продуктами полягає у вирощуванні сировини в екологічно чистому середовищі, а за необхідності її переробка та пакування екологічно безпечним способом.

Досвід ПП «Агроекологія» підтверджує думку, що система органічного землеробства стимулює розвиток тваринництва, оскільки для його успішного функціонування необхідна велика кількість органічних добрив. Крім того, для створення повноцінної кормової бази в структурі посівних площ значну частину відводять під багаторічні трави, однорічні бобові культури, які в свою чергу сприяють покращенню структури ґрунту, збільшують кількість органічної речовини в ґрунті.

Органічне землеробство може успішно функціонувати у господарствах з розвинутим тваринництвом. У свою чергу, розвинуте тваринництво – шлях до збільшення зайнятості сільського населення, а це соціальна основа села, шлях до розвитку сільських територій, оскільки збереження сіл, розвиток соціальної сфери, поліпшення добробуту селян, їх соціальний захист напряду залежить від наявності робочих місць у аграрних підприємствах. Так, у ПП «Агроекологія» працює і отримує заробітну плату 500 працівників. Таким чином, за органічного землеробства успішно вирішується державна програма розвитку сільських територій і, на нашу думку, виконати її іншим шляхом неможливо.

Екологічний підхід до виробництва сільськогосподарської продукції сприяє не тільки підвищенню екологічної та економічної стабільності землеробства, покращенню якості продукції за рахунок виключення з технології використання мінеральних добрив і засобів захисту рослин, він формує екологічні принципи мислення, сприяє екологічному вихованню населення.

Порівняно з інтенсивними технологіями агроекологічний напрям у землеробстві вимагає від керівників і спеціалістів більш високого рівня свідомості, інтелекту та знань. Потрібно змінити агрохімічну концепцію землеробства на агробіологічну як таку, що узгоджується із законами Природи.

Ми розуміємо, що позитивні зрушення в екологічній сфері можуть відбутися тільки за належного рівня екологічного виховання та екологічної культури населення, що практично не можливо без екологізації освіти. Тому освітньо-професійні програми в навчальних закладах повинні бути спрямовані на розширення і збільшення об'ємів екологічних знань та популяризацію здорового способу життя. Доречним є вислів відомого еколога Д.Медоуза: «Без знання основних екологічних законів сучасна освіта, як загальна, так і спеціальна, не може бути повноцінною».

Отже, успішна екологізація землеробства передбачає створення господарської моделі, де повністю використовуються ресурси природи та інтелекту людини [6].

Висновки. У найближчому майбутньому широке впровадження екологічного підходу до виробництва сільськогосподарської продукції має стати одним із пріоритетних напрямків державної аграрної політики. Це підтверджує загальносвітова тенденція. Органічне землеробство, екологічно безпечна продукція, – цим шляхом прямує світ і Україна, як одна із головних житниць Європи.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Агроєкологія (підручник) / за ред. М.М.Городнього, М.К.Шикули та ін. К. : Вища школа, 1993. С.144.
2. Агроєкологія / О.Ф.Смаглій, А.Т.Кардамов, П.В.Литвин та ін. К. : Вища школа, 2006. С. 671.
3. Агроєкологія: теорія та практикум / В.М.Писаренко, П.В. Писаренко та ін. Полтава: Інтерграфіка, 2003. С.318.
4. Антонєць С.С., Антонєць А.С., Писаренко В.М.. Органічне землеробство – з досвіду «Агроєкологія» Шишацького району, Полтавської області / Полтава, 2010. С.200.
5. Ацци Д. Сельскохозяйственная экология (пер. с итал. В.И.Ковалевского, под ред. М.Л.Сафотерова. М.: Сельхозгиз, 1982. С.337.
6. Економіка довкілля і природних ресурсів: навчальний посібник / за заг. ред. П. Т. Бубенка. Харк. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Х.: ХНУМГ, 2014. – 280 с.
7. Куценко А.М., Писаренко В.М Агроєкологія. К.: Урожай, 1995. С. 250.
8. Писаренко В.М. Агроєкологія / В.М.Писаренко, П.В. Писаренко, В.В. Писаренко. Полтава, 2008. С.255.
9. Приймак І.Д., Манько Ю.П., Рідей Н.М. та ін. Екологічні проблеми землеробства. К., 2010. С.456.
10. Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції: Закон України від 3 вересня 2013 року № 425. Режим доступу <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/425-18>
11. Тишлер В. Сельскохозяйственная экология (пер. с нем. Стригановой Б.Р. и Турчаниновой В.А.; Под ред. Тилярова М.С. М.: Колос, 1971. С.455.